

villig til Sagen. Det er jo ellers ikke fra et enkelt Medlem, man faar en saadan Anmodning; det vilde være ganske naturligt, at en saadan Anmodning kom fra Udvalget eller Regeringen, og min Henstilling er derfor til Udvalget at tage denne Sag op. Jeg agter ikke at hjælpe det ærede Medlem mere i hans Forsøg paa at sparke efter disse Æg, som han har lagt frem, hvis dette skulde være hans Hensigt, hvad det, efter som Forhandlingerne have udviklet sig, kunde se ud til. Jeg vil anmode det ærede Udvalg om at tage Sagen op, og hvis Udvalget gør det, skal jeg med største Fornøjelse gøre, hvad jeg kan, for at fremme Sagen, men hvis Udvalget som saadant nægter at gøre det, og det kun er det ærede Medlem, der af sin overordentlig gode Villie for Aarhus og sin overordentlig onde Villie mod Forslaget ønsker disse Oplysninger, vil jeg dog tage stærkt under Overvejelse, om jeg skal gøre det. Det ærede Medlem har at tillægge sig selv Skylden, thi det ærede Medlem kunde for længe siden have fremskaffet disse Oplysninger. Det ærede Medlem har jo arbejdet i Udvalget i meget lang Tid, og det forekommer mig, at han lige saa godt straks som nu, i de sidste Dage af Samlingen, kunde have faaet den Tanke, at Aarhus var det rigtigste Sted at vælge. Det forekommer mig, at han noget tidligere burde være fremskommet med denne Tanke, eller ogsaa burde han have givet os Aarhusborgere et lille Vink, saa vi kunde have arbejdet derfor i Tide, men han burde ikke fremsætte det saa sent, at det turde være for silde. Jeg tror ikke, at Aarhus arbejdende Befolkning, som jeg repræsenterer, vilde være mig taknemmelig for, at jeg fulgte det ærede Medlem altfor stærkt i hans Opfordring, saa at jeg kom til at vælte denne Sag, som dog Aarhus' arbejdende Befolkning lige saa vel som hele det øvrige Lands arbejdende Befolkning er stærkt interesseret i, og det faar det ærede Medlem ikke mig til. Jeg opfatter Forholdene saaledes, at havde det ærede Medlem kunnet faa flere Byer interesserede i det, var det vel nok blevet gjort. Desværre kan det antidifteriske Serumsinstitut jo ikke ligge i mere end en By, men kunde der have været Tale om at splitte det ad i Stumper, saa at en Stump kom til at ligge i Esbjerg, en anden i Assens og en tredie i Aarhus, er jeg temmelig sikker paa, at det ærede Medlem vilde have splittet det ad for at faa saa mange Vanskeligheder frem som muligt (Stemmer: Hvorfor Assens?) Ja, jeg tænker paa Assens,

fordi jeg ved, at det ærede Medlem fra Assens (Bernsen) ogsaa har stor Patriotisme. Men som Forholdet nu er, er det os Aarhusborgere, som det ærede Medlem vil overlade denne Kommission. Jeg skal, som sagt, henstille til Udvalget at tage denne Sag under Overvejelse, og finder Udvalget som saadant, at der er noget i den Retning, som Udvalget kunde være med til at anbefale, eller skulde det ønske Oplysninger i denne Sag, skal jeg gøre, hvad jeg kan. Derimod vil jeg, som Sagen stiller sig nu, meget betænke mig paa at følge det ærede Medlem. Det var for at gøre disse Bemærkninger, at jeg genoptog Forslaget, som jeg herved tillader mig at tage tilbage igen.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 3 er taget tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager det?

Busk: Nu tager jeg det op.

Formanden: Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Busk) har Ordet.

Busk: Jeg vil tilstaa, at det ærede Medlem (H. Jensen) forbavsede mig, thi han havde jo i Dag ikke andet at sige til mig, naar han tog Ordet, end at komme med Insinuationer om, at jeg vilde lægge Sagen øde, at jeg vilde gøre dette og dette, og at jeg sagde et og mente et andet. Det synes jeg nu, er en ganske mærkelig Maade at argumentere paa og i Særdeleshed for det ærede Medlem, naar jeg tydelig husker, hvad jeg ogsaa gentog, da jeg forrige Gang havde Ordet, at det ærede Medlem har udtalt, at det var naturligt og rigtigt, at denne Institution blev lagt i Aarhus. Maa jeg nu spørge det høje Ting: Naar jeg stiller et Forslag, der efter det ærede Medlems Mening er naturligt og rigtigt, vil det saa sige det samme, som at jeg paa fordømmelig og underfundig Maade vil lægge denne Sag øde? Ærede Medlemmer kunne jo have deres egen Mening om, hvorvidt det er naturligt og rigtigt at lægge Anstalten ved Aarhus, men det er det ærede Medlem, der retter en Beskyldning mod mig, fordi jeg stiller Ændringsforslag om noget, om hvilket det ærede Medlem selv har udtalt, at det var naturligt og rigtigt. Det ønsker jeg at slaa fast. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem her er i svær Forlegenhed, thi paa den ene Side staa hans Partifæller, de brave Socialister i Kjøbenhavn, og